

Rigorózní práce
Mgr. Markéty D I o u h é

na téma

Vyživovací povinnost

P o s u d e k k o n z u l t a n t a

Předložená rigorózní práce má celkem (cca) 140 stran, včetně resume. Systematicky je uspořádána do šesti kapitol, vesměs dále členěných. Vlastnímu textu předchází úvod, označený ale jako 1. kapitola, následuje závěr, kapitola 14.

Uspořádání práce považuji za vhodně zvolené. Seznam použité literatury, prací komentářového, učebnicového, monografického apod. charakteru, i odborných článků, je dostatečně bohatý, autorka pracovala i s internetovými zdroji. V celé práci doktorandka používá rovněž judikatury našich soudů k osvětlení situace v praktickém životě. Rovněž poznámkový aparát je četný – obsahuje na dvě stě padesát bodů; je veden lege artis.

Po úvodu následuje druhá kapitola věnovaná obecným pojmovým otázkám, a autorka se zde zabývá také funkcí vyživovací povinnosti, která, pravda, ne vždy je vymezována zcela případně. Ve třetí kapitole doktorandka rozebírá historicky následné jednotlivé právní úpravy výživného na území našeho státu, počínaje ABGB, resp. prvorepublikovou úpravou. Ve čtvrté kapitole doktorandka stručně rozebírá jednotlivé druhy vyživovací povinnosti.

Pěkný výklad tzv. stavu odkázanosti podává autorka v páté kapitole. V šesté, dosti rozsáhlé, autorka předkládá výklad složité problematiky kritérií pro stanovení výše výživného, resp. rozsahu vyživovací povinnosti, a nezapomíná ani na zřetel dobrých mravů.

Následující kapitoly (7. až 11.) jsou věnovány podrobnému hodnotícímu rozboru jednotlivých druhů vyživovací povinnosti, vyživovací povinnosti rodičů vůči dětem počínaje a vyživovací povinností mezi rozvedenými manžely konče. V každém jednotlivém případě autorka věnuje svou pozornost - často ve značné míře - právní úpravě představované civilním kodexem 2012. Právě u příležitosti výživného rozvedeného manžela nahlíží autorka ještě navíc do cizích právních úprav, konkrétně Německa a Švýcarska.

Za rozbohem jednotlivých druhů vyživovací povinnosti následuje ještě kapitola, v níž se autorka zabývá speciální problematikou: zajištění potřeb neprovdané matky.

Poslední kapitola před závěrem je věnována tzv. společným ustanovením o výživném.

V závěru své práce doktorandka především hodnotí přínos právní úpravy výživného v OZ 2012, připomíná její kladné i záporné aspekty.

Předložená rigorózní práce není popisná, autorka se zamýšlí nad problémy dříve účinné právní úpravy, ale uvažuje i v rovině právní úpravy po 1.1.2014, a to velmi správně, přesto, že práci dokončila a odevzdala již v listopadu 2012! (cit. zák. je platným právem od dubna 2012).

Práce nevykazuje žádné významné vady z hlediska souladu s právem či fakticitou, ani rozpor s převažujícím stanoviskem české civilistické dogmatiky.

Autorka má pěknou češtinu, příjemný styl, práce je čtivá, dobře srozumitelná.

Vzhledem ke všemu, co jsem uvedla výše, je třeba závěrem konstatovat, že doktorandka zvládla svůj úkol úspěšně, že splnila cíle, které před sebe položila.

Mohu tedy konstatovat, že předložená práce splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a práci proto doporučuji k přijetí.

V Praze, 2014-04-20

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.

konzultantka